

ABSTRAKT

Man bør alltid stille spørsmål om normer. Jeg vil stille spørsmål rundt normene for hvordan vi bor, i Norge, i dag, i 2015. Hva slags boliger bygger vi, og hva slags boliger bygger vi ikke? Jeg tror vi bygger mange av den samme type boligen. Generelt sett en veldig praktisk, hygienisk og brukervennlig bolig som kan passe til de fleste. Men er det noe vi går glipp av? Kan man som arkitekt sørge for rom som byr på og oppfordrer til å bruke fantasien og kreativiteten?

Hva gjør man med sofaen uten et flatt gulv?

Hvordan forholder man seg til været hvis det 10 meter til utedoen?

Hva velger man å se på, ildstedet eller tv'en?

Prosjektet er et studie i å tegne boliger som oppfordrer beboeren til aktivt å redefinere normbegrepet. Kan arkitektur generere spørsmål om hvordan man ønsker å bo og oppleve sitt eget liv i boligen?

Problemstilling

Hvordan utforme boliger som inviterer til en individuell tolkning av boligen?

Oppgaveformulering

Å invitere ved bruk av arkitektur handler om et møte mellom arkitektur og mennesket. Det må være en form for motstand i arkitekturen som får en til å stoppe opp, se, reagere og agere deretter.

En arkitektonisk motstand i det rommet man skal bo, kan være med på å etablere en refleksjon rundt det grunnleggende ved det å bo. Det å innta boligen sin kan bli en selvreflekterende prosess hvor individet må se begrensinger, se muligheter og ta valg for hvordan man vil håndtere situasjonen man befinner seg i. På denne måten vil man åpne opp for de eksistensielle sidene ved arkitekturen.

Med dette som utgangspunkt har jeg valgt fire ulike temaer. Mørket/lyset, vertikalitet, landskap, introvert/åpen. De fire temaene fokuserer på forskjellige aspekter i en bolig og lager dermed ulike former for motstand.

Jeg har utforme tre forskjellige boenheter med fokus på hvor og hvordan en mostand oppstår. Jeg vil videre se på hva en slik metodikk genererer ut over en boenhet og videre inn i en bygårdssituasjon.

ENDRINGER

1. "Abstrakt" sammenfatter en ny formulering av problemstilling/intensjon enn skrevet i forarbeidet. Det er abstraktet som er gjeldende.

2. Prosjektet endte opp med 3 boenheter, i motsetning til 4. Fordi dette underveis viste seg mer interessant for oppgaven.

3. Begrepet "konfrontasjon" har utgått. Arbeidet med prosjektet har gjort det tydelig at konfrontasjon var feil måte å definere det jeg ville undersøke.

Jeg har brukt de fire *temaene*: landskap, introvert/åpen, mørket/lyset og vertikalitet, til å undersøke hva en arkitektonisk *mostand* er i hver av dem.

Helene Kjær Bremseth
tlf: 92232396
helenekjaerbremseth@gmail.com

Veileder: Bjørn Otto Braaten

Forbeid høst 2014

PROBLEMSTILLING

Gjennom å prosjektere en bygård med fire boenheter ønsker jeg å undersøke hvilke arkitektoniske muligheter som ligger i boligen. I hver boenhet vil jeg vektlegge én konfronterende kvalitet og med dette se på alternative måter å bebo rom på.

Menneskets bygde omgivelser er en del av individets identitet og eksistensielle virkelighet. Potensialet som ligger i arkitekturen vi omgir oss med, er en enorm mulighet for utviklingen av entusiasme og kjærlighet for stedene og rommene vi bebor. Ved at også de innerste rommene, altså boligen, har en sterk sanselig identitet, øker mennesket sin bevissthet omkring sine omgivelser. Med en konfrontasjon med rommet kan man åpne opp for en individuell tolkning av sitt eget liv gjennom boligen.

Med dette som drivkraft ønsker jeg å utforme en bygård i Trondheim sentrum med fokus på utfordrende kvaliteter i boligene. Oppgaven har som mål å engasjere beboere selv å tolke hvordan man vil bo. Ønsket er å la dette være et innspill i debatten om hvordan man konvensjonelt tegner boliger i dag.

“Apartments are built by architects who have very precise ideas of what an entrance hall, a sitting room (living-room, reception room), a parents’ bedroom, a child’s room, a maid’s room, a box-room, a kitchen, and a bathroom ought to be like. To start with, however, all rooms are alike, more or less, and it is no good their trying to impress us with stuff about modules and other nonsense: they’re never anything more than sort of cube, or let’s say rectangular parallelepiped.”

(Perec, 2008, 28)

LANDSKAP

4 konfrontasjoner / oppgaven / høst 2014

foto fra Frankrike.
Der menneskelig bearbeidet
stein møter ubearbeidet
stein, og sammen møter
de vannet.

Per dags dato står det en midlertidig, men fascinerende brakkestruktur på stedet. Dette er på grunn av bygningsarbeider på motsatt side av den rolige gata.

Det ligner et found object av en 1:1 skissering eller modellskisse.

kart: <https://geoinnsyn.nois.no/trondheim/?project=trondheim>

Stedet har en rå kvalitet ved seg. Det er et mellomrom hvor flere ulike former for bygg møtes. Det er ingen tydelighet i hva dette stedet er. Potensialet i situasjonen er stort. Den er et helt persist kutt i byen. Og dette kuttet skal fylles av noe annet. Den nåværende strukturen illustrerer veldig bra den spenningen som oppstår i byrommet når et mellomrom fylles av noe uforventet. Jeg tror dette stedet er et spennende valg for oppgaven.

